

ANUL I.
Nrul
50.

SIBIU,
14 Decembrie
1930.

Supliment la foaia „LUMINA SATELOR“ | Un număr din foaia aceasta costă: Lei 2·50 | Abonament: 1 an 120 Lei, 6 luni 60 Lei

Oarba cea – fericită că e oarbă...

Și mulțimea de oameni cari văd și – nu-s fericiți ca ea...

În evanghelia citită la 23 Nov. (a 24-a) am auzit pilda luminătoare spusă de Mântuitorul, cu omul căruia i-a rodit bogat țarina, și care, amețit de plăcerea belșugului, spunea: Mări-voiu jitnițele mele ca să încapă toată roada. Suflete, vesel este, mânca și te bucură, că ai de toate pe ani înainte! — Atunci i-a zis D-zeu lui: Nebunule, ce-ji vor folosi și toate acestea, când în această noapte se va lua ție sufletul... Și i s'a luat, și nici o veselie n'a mai avut de acel belșug. Așa pătesc cei ce își adună lor comoară aci pe pământ...

Să punem în fața acestei întâmplări istorioara cu femeea, care a orbit la vîrstă înaintată și pe care un cunoscut întâlnindu-o în această stare, o măngăia pentru nenorocirea ei. Ci femeea i-a răspuns lui:

»Nu primesc măngăierea ta, omule. Eu nu sunt oarbă, numai *am fost* oarbă, și – *numai acum văd!*... Șasezeci de ani din viață i-am petrecut în orbie sufletească, în petreceri, în fapte ușurative... La Dumnezeu nu mă gândeam, numai în păcate mă tăvăeam. Tânăr s'a îndurat Dumnezeu de mine și mi-a închis ochii cei trupești și mi-a deschis pe cei sufletești. De atunci nu mai văd drumurile pământești ce duc la păcate, dar văd căile lumenioase ce duc la Domnul și la mantuirea sufletului!...

»Eu abia acum văd. Până aci oarbă rău am fost. Nu mă plâng de orbia trupească ce m'a ajuns, ci

mulțumesc Tatălui ceresc că mi-a trimis'o la vreme, ca să încep să vedea căile pocăinței și apropierei de El...»

»Că cei mai mulți creștini ajung să li se închide ochii lor pământești, ducători la ispite, numai atunci când i-au lipit pe ei degetele morții. — Abia coborându-se în mormânt, li se deschid ochii sufletului — și e prea târziu!...

»Pe mine Domnul m'a ferit de această întâzire, și de aceea sunt o – oarbă fericită!...«

Ce înțeplt e cuvântul acestei femei oarbe. Și ce viu ne arată el, cât de orb era și bogatul cel cu țarina rodită... care nu vedea cu ochii săi decât pământul și rodurile lui și își îmbia sufletul (auzi: sufletul!), »să mânânce« și să se veselăsească din jitnițele pline. Iar ochii sufletului său erau ținuți legați cu năframa lăcomiei și nesașului pământesc!... În loc ca, aceea ce nu-i mai încăpea în jitnițe, să fi împărțit celor a căror jitnițe sunau de goale. Prin asta punea ceva în jitnițele cele din cer și făcea parte bună și sufletului său...

Cam aşa facem și noi cei mai mulți creștini... Suntem cu sufletul orbi de tot, sau de jumătate, și numai prea puțini au ochii curați, ca ai oarbei din pilda de mai sus...

Suntem întunecați de grijile pân-tecelui și a desertăciunii lumești, în loc ca: *în fiecare zi, să trimitem căte o boabă de grâu în jitnițele din cer,* prin căte-o faptă bună, fie și măcar numai căt e o boabă de grâu...

Prăpastia...

Emil se bucura că a sosit vacanța. Acum e liber, tatăl lui nu va putea să-i supraveghieze, cu atâtă aspirație tot pasul, pe căile lui abătute dela adevăr și morală.

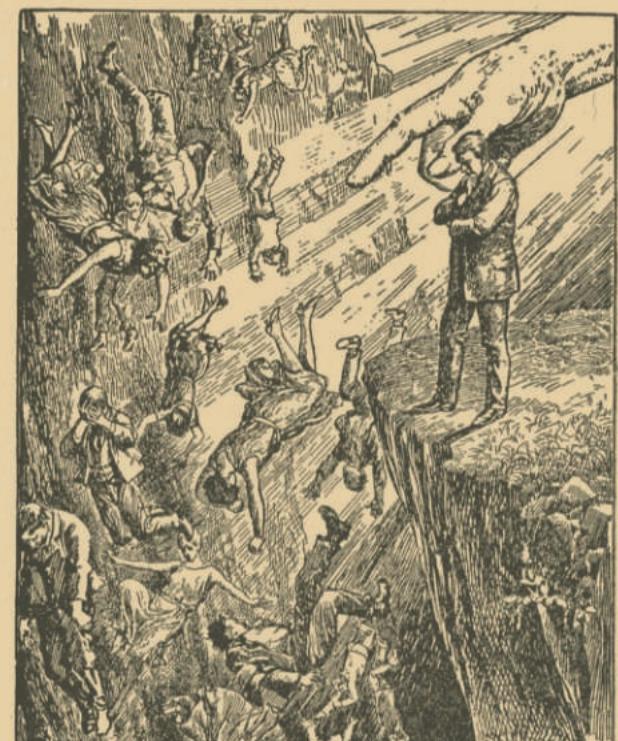
Emil n'a ascultat nici odată cuvântul îndrumător spre bine al părinților săi. Lucra ceva, numai de frica tatălui, neavând plăcere pentru muncă. În mintea lui nu încolțea decât dorul după plăceri deșarte, cari perd sufletul și ruinează trupul. Părinții lui cercau să-l povătuască, să-l facă să cunoască poruncile lui Dumnezeu, cari singure numai pot călăuzi un om în viață, dar toate au fost zdarnice.

— Fără să-si mai întrebe părinții, a plecat într-o zi să petreacă vara în munți, unde știa că este un loc de petrecut vara și cu lume pe placul lui. Bani avea cam puțini. După cum o pornise să-si petreacă, abia îi ajungeau câteva zile. Dar, își zicea el: plătește tata, cum a mai plătit de-atâtea ori pentru el, ca să-l copere naintea lumii.

Și-a aflat îndată oamenii plăcuți lui și s'a purtat în felul lui păcătos, de se uimea lumea de el. Unii cu suflet bun dau din cap cu îngrijorare, alții îl priviau nepăsători, unii râdeau de el, iar soții de petrecere se foloseau și ei de risipa lui. A stat acolo abia câteva zile și a făcut datorii mai multe decât bani avea, dar nu se da napoi dela lucruri slabe.

Într-o dimineață se simțea obosit după un chef zdravăn, și mai-mai să adoarmă pe o canapea. Dar nu voia să se culce, și să hotărî să plece la plimbare. Nici el nu știa cum se face, că putea merge ciasuri întregi pe munți fără să odihnească. Astă o face negreșit aerul de munte, își zicea el.

Dar de-o dată i se păru că aude strigăte și urlete, cari însă nu semănau cu urletele animalelor din pă-

dure, ci erau mai curând voci omenesti. Tipetele înfiorătoare se auzeau tot mai curat din ce înainta el pe o stâncă, pe care ajunsese, acolo sus. O putere căreia nu i se putea împotrivi, îl ducea înainte. Voia să se întoarcă, dar puterea nevăzută îl tără acum până la locul de groază. Priveliștea ce i se desfășura naintea ochilor, îl încremeni! E acesta un vis grozav care vrea să-l înșele? Dar nu! El nu visează, e aievea așa! Ajuns pe marginea prăpastiei, el văzu cum se rostogolesc de pe piscurile stâncilor din față, oameni de toate vîrstele, bărbați și femei, în o adâncime fără fund, ca gura cea largă a iadului, în tipete grozave! Își acoperi fața de groază și voia să fugă, dar o mână nevăzută îl tări până la marginea prăpastiei, de unde o mișcare era deajuns, ca să se rostogolească și el cu ceialalți! O voce ce-l străbătu până în măduva oaselor îi strigă: *Uită-te bine! Acesta va fi și sfârșitul tău!* Si tu stai aproape de acest iad!

Emil să cutremură. Făcu o sfârșitare să scape. Simți că luncă și cercă să se sprijinească!...

Atunci se trezì în mijlocul odăii sale cu fruntea asudată și ținând strâns în mână un picior de scaun!

A fost dară totuși numai vis! Dar ce vis, care l'a străbătut prin toate fibrele corpului până a ajuns

Spre Tine...

Spre Tine îmi îndreptă privirea
O, Creatorule ceresc!
Și străbătând nemărginirea
Simțesc puterile-mi cum cresc.

Spre Tine sufletu-mi se 'ndreaptă
Cerșind ertarea Ta, Părinte!
Cu trup, cu suflet și cu faptă
Să Te urmez de-acum 'nainte.

Am șovăit o viață 'ntreagă;
Pe căi nedrepte am umblat,
Azi — calea Ta îmi este dragă
Și drumul fericirei cat.

I. C. Bâgu.

VORBE CU TÂLC.

Poți regăsi, când ai pierdut:
un ac în aria cu grâu;
Un cal sălbatic, în pustiuri;
Un corb, în noapte, — când nu ard
pe cer nici stelele, nici luna, —
Dar cînstea ta când ai pierdut,
pierdută-i pentru totdeauna!

Iată: cuiul și dușmanul
nu's primiți la fel în casă:
Când pe cui îl bați, să intre,
pe dușman îl bați — să iasă!

Vasile Militaru.

în adâncul sufletului lui și acolo a rămas!

Acest vis grozav i-a adus tinăruilui cea dintâi clipă de cuminție. Văzu deodată naintea ochilor săi pe mama lui, care zilnic să rugă pentru întoarcerea lui pe calea cea bună, și văzu pe tatăl plin de griji pentru el. Acum le înțelegea pe toate și temușările începură a-roade. Acolo la mama lui trebuie să alerge acuma el și să plângă la picioarele ei, căndu-se de toată durerea ce i-a făcut.

N'a ieșit 2 zile din casă. Nime nu l'a putut vedea, căci n'a lăsat pe nime să între la el. Abia a permis pe proprietarul hotelului, care îl găsi schimbăt, palid ca un om bolnav. Îl întrebă ce are și nu va trebui să aducă un medic? El răspunse că nu, și l-a vestit că vrea

să plătească pe cât a stat acolo și să plece. Proprietarul s'a mirat și a stăruit să mai rămâne, că de-acum să încep balurile și jocurile de noroc! Dar el a respins ori-ce îmbiemânt și a trimis o telegramă părinților scriindu-le: *Mâne mă întorc în brațele voastre, zguduit, dar fericit!*

Cu lacrimi în ochi îl ascultă mama lui și mulțumii lui Dumnezeu că i-a îndreptat așa de minunat fiul.

Anul viitor, la stăruința lui Emil, s'a dus cu toții în locul acela, care a făcut din el omul cel nou, omul care păzește azi poruncile lui Dumnezeu. Si se mirau de el toți căci îl cunoscuseră în timpul de mai înainte... (Din o foaie religioasă creștină germană).

Lucrare scoasă ca model (mustră) din Calendarul »Lumina Satelor« pe 1931.

Doamne, Tu m'ai deșteptat...

*Doamne Tu m'ai deșteptat
Si la Tine m'ai chemat:
M'ai chemat la mântuire
Si la mare fericire.*

*Eu dormeam în nesimțire
Fără avea de Tine știre.
Tu adesea m'ai certat
Dară eu n'am ascultat.*

*Tu multe mi-ai dăruit,
Dar eu nu Ti-am mulțumit,
N'am știut deloc de Tine
Nici de rău și nici de bine.*

*N'am cunoscut calea Ta
În sălbăticia mea.
Ori și unde mă duceam
Numai tot păcătuiam.*

*Dar Tu Doamne n'ai voit
Moartea celui ce-a greșit,
Ci-ai voit să Te cunoască
Pre Tine să te slăvească,*

*Prin aceasta viu să fie
În a Ta împărătie,
Ai trimis Duhul cel Sfânt
Să susțe pe acest pământ.*

*Peste mine l'ai suflat
Si din somn m'ai deșteptat
Abia atunci am văzut
Multe greșeli c'am făcut.*

*Vin acum cu umilință
Si cu lacrămi de căință
Spre-a-Ti aduce mulțumire
Pentru-a Ta bunăvoie*

*De-a'mi trimită vânt ceresc
Ca din somn să mă trezesc.
De acum Părinte sfinte,
Spre-al meu glas luând aminte:*

*Fă cu mine ce voești,
Că singur puternic ești!...*

P. Grigoraș, ostaș,
Solcea—Botoșani.

Domnul, și nesecatul izvor al învățăturilor Lui! Si nu rămânea fluture neputincios ce abia-și învârtă privirea de-o palmă în jur de sine, jos pe pământ...

Tinde spre Soarele-lisus, și sorbi din nesecatul izvor al învățăturilor Lui, — Sfintele scripturi...

RUGA COPILULUI.

O văduvă sărmană, spuse într-o dimineață celor cinci copilași ai săi, cam neascultători:

»Iubiți copii, nu pot să vă dau nimic să mâncați în această dimineață. Eu n'am pâne, n'am făină, n'am nici măcar un ou în casă.

Totuși, rugați-vă bunului Dumnezeu, să ne ajute, fiindcă El e bogat și puternic și El însuși zice: »Strigă către mine în nevoia ta, și Eu te voi măntuī!«

Micul Cristian, care era abia de șase ani, se întristă foarte mult, apoi porni pe drum spre școală.

Merse alături, deschise ușa bisericiei, intră înăuntru și îngenunchie în fața Altarului.

In biserică el nu văzu pe nimeni și începu a se ruga cu glas tare așa cum pricepu el: »Iubite Tată din Cer, noi copiii, n'avem nimic ce să mâncaăm. Mama noastră n'are pâne, nici făină și nici măcar un ou; dă-ne Tu nouă ceva să mâncaăm, ca prin aceasta, noi și mama

noastră, să nu pierim de foame. Ajută-ne! Că Tu ești bogat și puternic, Tu lesne poți să ne ajuti, — Tu ai spus aceasta... De aceea vin la Tine să te rog...«

Așa se ruga Cristian, în neprecipitarea lui copilărească, și merse apoi în școală.

Când veni acasă, văzu pe masă o pâne mare, o farfurie cu lapte și un coșuleț plin cu ouă!

Acum, slavă Domnului! strigă el bucuros... Dumnezeu a auzit rugăciunea mea!

Apoi întrebă: Mamă dragă, a adus un îngeraș acestea și ni le-a băgat pe fereastră?

— Nu! zise mama. Dumnezeu a ascultat rugăciunea ta. Când tu te rugai la altar în biserică, a venit și a îngenunchiat în strana sa, soția judecătorului. Tu n'ai băgat-o de samă, însă ea te-a văzut și a auzit rugăciunea ta.

De aceea ea ne-a trimis toate acestea. Ea este »îngerul« prin care Dumnezeu ne-a trimis ajutorul său...

Copii, gândiți-vă că Dumnezeu dă totul; fiți veseli și nu uitați în viața voastră frumoasa învățătură:

»Dumnezeu, în chip minunat poate să te ajute, dacă îl lași să te conducă, și-l încredește Lui a ta viață!«

Din nemenește de
Preotul Teișeanu,
Bărbulești (Ialomița).

„N'am venit să stric legea, ci să o plinesc“, zice Domnul. — Același lucru îl face Oastea Domnului!

— Părți dintr-o scrisoare.

Privind viața de azi a creștinilor, se vede prea ușor cât de depărtată este ea de adevărul creștinism.

Nu e de ajuns a fi creștin numai cu numele, iar cu faptele — păgân! Se înșală omul care crede că e destul a spune căte un »Tatăl-Nostru« pe zi și a merge căte odată și la biserică, — iar încolo se ține de toate relele: minte, înșală, fură, înjură.

Mișcarea cu »Oastea Domnului« e o pornire plăcută lui Dumnezeu. Mulți cari n'au înțeles'o îndată, o bănuiau pe nedrept, că ar fi o rătăcire. Asta nu e adevărat. Mântuitorul venind în lume, a spus:

— »Nu am venit să stric legea, ci să o plinesc pe ea...«... adeca să o desăvîrșească și să o facă să se țină aşa cum e adevărul ei înțeles.

Același lucru îl face Oastea Domnului. Ea nu strică legea creștinului, ci face ca ea să se plinească, — adeca să se țină pe deplin, aşa cum e rostul ei cel adevărat și sfânt: Cei ce intră în Oastea Domnului, să se stăpânească dela scăderile altor creștini, cari nici nu bagă de seamă cum strică legea lui Hristos. De aceea se cere ostașilor: să lăpede moravurile necreștinești, ca beția, minciuna, hulirea, poftele păcătoase și altele.

Cel ce pe acestea le birue și sub picioarele sale le pune, acela e adevărat ostaș și viteaz al lui Hristos. Si, cu bucurie vedem, că ostașii spre asta năzuesc, de astă se țin.

E o placere a sta între ostași și a-i asculta. Dumineca și în sărbători ei nu merg la lucru, ci la biserică, unde cântă la sf. liturgie cântările cari le știu; după amiază se adună în școală sau în Casa culturală, unde își petrec duhovnicește în cântări și în talciuri din sf. Scriptură, — așa cum făceau și cei dintâi creștini, cari — erau mai buni ca noi...

Iată ce-mi mărturisi într-o zi un ostaș:

— »Eu, până n'am fost intrat în Oastea Domnului, fumam, beamă pâna mă îmbătam, mă certam cu soția mea și cu alți oameni, și eram mai tot în procese!

»De când am intrat în Oaste, și duh nou s'a sălășluit întru mine, duhul evangheliei și a Scripturilor, — de atunci nu mai fumez, nu mai beau alcool (beuturi spirituoase), nu mă cert cu nimenea, știind că eu nu am diept a amări viața nimănui, că nu eu i-am dat'o. Si am o dulce pace în inima, în sufletul meu, — ca și în casa mea. Celui ce-mi face rău, eu nu-i întorc tot cu rău, ci, pe cât pot, cu bine...«

Iaca pentru ce spun, că Oastea Domnului depare de a »strica« legea, o îndreaptă, o deplinește, o desăvîrșește!

Cei ce intră în Oaste Domnului, țin mai tare legea și cuviința ei, ei sunt mai curați și dau și altora prin purtarea lor, un dor pentru o viață mai curată și astfel mai plă-

Ochi de vultur, – ochi de flutur...

Ochi a dat Dumnezeu tuturor ființelor, tuturor gângăniilor din lume, celor de pe pământ, din pământ, din aer și din ape.

Totuși, ce deosebire între ochiu și ochiu!

Cât de minunat e ochiul Vulturului, care vede din naltul cerului pe pământ și de pe pământ în naltul cerului, apoi în roată nemăsurată, peste nouă hotare, în jur de sine... Si numai arare-ori ochiul lui se coboară în humă pământului. El privește necontenit în împărăția luminosă a Soarelui pe cer, și-o atingește în însuși soarele, și își poartă trupul, luminat de el, în înălțimi și în nemărginiri până la cari omul ajunge doar cu gândul...

Ochi dați lui de Dumnezeu are și gingeșul și ușurelul flutur. Dar ochișorii lui se uită numai o palmă, un pas, aci naintea lor, dela o florăcică de tufănică, la una de cires, la alta de măr, și mai ales dela o floră de câmp la alta... Saltă în zbor micuț dela una la ceealaltă, se leagăna pe cea nouă la care a zburat, și seara se culcă între foițele uneia și — atâtă poate el cuprinde cu ochii lui, atâtă-i lumea lui...

Intocmai sunt sufletele omenești. Ochi au și ele, de flutur sau de vultur, după cum purtătorul lor a știut să-i îndrepte... Un cer înalt și larg le stă și lor înainte, cu o boltă încântătoare, pe care lucesc miile de candele în cari ard sfintele învățături chemătoare la Domnul, și la mijloc Soarele dela care acelea au purces și purced toate: Domnul lisus!

Sufletele înțelepte și îndrăznețe, își înălță ochii de vultur tot în sus spre aceste candele, umplându-și privirea din luminile lor, cu ajutorul căreia se pot înălța și apropiă de Soare, de Mântuitorul...

Sufletele celor nevolnici, privesc spre pământul vieții de toate zilele, se mulțumesc cu miezurile ce le găsesc încale din întâmplare, — sunt fluturi neputincioși, cari își duc doar botișorul dela o floare la alta, dela un pom înflorit la altul, dar pe cari îi îngheță cea dintâi brumă a ispitelor...

Creștine ce-ți vrei binele, — înălță-ți ochii tăi ca ochii de vultur îndrăgiți de lumină, de larg, de soare, — spre Soarele ce luminează căile sufletelor noastre, care e

cută Domnului, ai cărui ostași se numesc. Cei ce spre așa ceva vă simțiți atrași, — intrăți cu inimă bună și supusă în Oastea Domnului.

Greșitii cine sunt? Sunt ceialalți, sunt sfătoșii și închipuții, cari cred că știu mai mult decât toți Ostașii Domnului și conducătorii lor, cari au și pe preoți în mijlocul lor. Aceia, adeca sectarii, sămbătiștii, mileniștii, studenții în Biblie, și cum se mai numesc săracii de ei, neștiind ce vorbesc și ce fac, aceia sunt *rătăciții* dela Legea Domnului, pe care ei nu o plinesc, ci o strică, lăpădându-se de sfânta Cruce, de Icoane,

și de altarul pe care se face sfânta procomidie, întrupând aci, în pânea și vinul sfînt, însuși Trupul Domnului și Mântuitorului. Încungurând și biserică, se lapădă și de această mare și minunată Taină, de trupul Domnului și de sângele Lui, — pe care îl înlocuiesc cu ce? cu neștiința și perderea lor.

Fericiji cei-ce, înțelegând acestea, se feresc de rătăciți și se înscriu în blânda și buna »Oaste a Domnului«...

Pr. G. Solca,
Calbor (Târn.-mică).

„ALTE VREMI“.

*Visam un anotimp frumos,
Proroc al unui an mănos:
În vremea nopții lin ploua,
Iar ziua soarele 'ncălzea,
Moșile 'nfloriau râzând,
Si grânele creșteau văzând,
Grădinile la rândul lor,
Legau rost bun legumilor,
Erau ploi calde la săpat
De cucuruz — și la legat;
Iar grâul mândru și bombat,
Pe timp frumos l-au treerat,
Au fost și poame din destul,
Si cel sărac era sătul.
Bucatele la timp s'au strâns,
De foame nime nu s'a plâns.
Au strâns, au strâns atâta rod,
Că n'aveau loc destul în pod,*

*Si mic era orice hambar, —
Așa un an bogat mai rar!
Atâtea clăi erau la noi
De fân, otavă și trifoi
Că vitele în grajd zburdau,
Si fân sub ele aşterneau, —
Când tarina s'a odihnit,
În sat viața s'a pornit, —
La sărbători tot bucurii,
Cu joc și mândre cununii.*

*Firește, — atunci eram mai buni
Si nu găseai în sat nebuni
Cari spun acest cuvânt prea greu
Că — nu-i în ceruri Dumnezeu...*

Trimisă de: Nicolae Bululu, Cuptoria-Secul (Bănat).

R A P O A R T E despre lucrările și adunările Oastei Domnului

Din Lisa (j. Făgăraș).

In ziua de sf. Dumitru a avut loc sfintirea de steag al ostașilor Domnului din comuna Lisa. — Sunt aci 100 de ostași cari țin regulat adunări în Dumineci și Sărbători în Casa culturală. Vin și credincioși din comunele învecinate: Breaza, Sâmbăta, Voivodeni, s. a., așa că în vremea din urmă s'a pornit un curent foarte viu pentru Oastea Domnului, înfrângându-se prin aceasta propaganda sectarilor, cari se iviseră și în părțile noastre.

De dimineață s'au adunat în biserică ostași și credincioși din Lisa, Breaza, Voivodeni, Viștea de sus, Ucea de sus, Cincșor, Selișteat și Sighișoara, așa că biserică, deși cea mai mare, poate, în întreg județul, era *plină de tot!*

După sf. liturgie, la care a cântat corul Oastei Domnului, a urmat sfintirea steagului, făcută de către preoții Alecsandru Popa din Lisa și Ioan Lalu din Breaza. Preotul Alecsandru Popa a predicat despre rosturile Oastei Domnului arătând ce slujbă bună face bisericii, înconjurată azi de atâta necredință.

După masă, în Casa Culturală, au vorbit întâi ostașul din Sighișoara Mihail Sârbu. După ce a adus urările de bine ale Ostașilor din Sighișoara a citit din Testamentul Nou capitolul întrării lui Iisus în Ierusalim, și apoi în cuvinte foarte frumoase a arătat că de mare asemănare este între oamenii de azi și

cei de pe vremea Mântuitorului, cari l-au întâmpinat cu stâlpări de finic, iar după patru zile au strigat: »Răstignește-L!«... Dar aceia cel puțin nu știau că cel prigonit este Dumnezeu, pe când cei de azi știau...

Ostașul din Cincșor Aurel Șampu, tot așa de frumos a vorbit despre taina mărturisirii și legătura strânsă ce trebuie să fie între biserică și preoții ei.

Ostașul din Selișteat, Teofil Moldovan, a arătat cum trebuie să fie viața adevăraților creștini. Arată rătăcirile sectarilor.

A încheiat preotul Alecsandru Popa, făcând asemănare între viața celor dintâi creștini și ostașii de azi ai Domnului. Spune că numirea de ostași arată, că ei nu au numai a se nizui de a duce viața de adevărați creștini, ci și de a lupta pentru răspândirea în pături căt mai largi a învățăturilor lui Iisus și a vieții morale creștine. — A sfătuat apoi pe cei din Oastea Domnului ca să tâlcuiască sf. Scriptură numai în înțelesul bisericii noastre, a ținea adunările numai în biserică sau în case de obște (cum sunt Casele Naționale) și a cerceta biserică regulat.

Intre cuvântări s'au cântat cântări religioase.

Pe însărate s'a încheiat adunarea, rămânând toți cu sufletele pline de înălțare spre Domnul.

A. P.

Din Cornu-Câmpina.

După plecarea din mijlocul nostru, a fratelui și zelosului nostru fruntaș ostaș Marin, la București, — noi Ostașii din Cornu-de-jos — Câmpina, urmărăm a ne țineadu-nările cele așa de plăcute sufletelor noastre, în Sf. Biserică, având în mijlocul nostru pe bunul sprijinitor, Sf. sa preotul Provinceanu.

Duminecă în 30 Nov. au venit la adunarea Oastei în sf. biserică, credincioși mulți. Subscrisul am folosit prilejul a le ceti scrisoarea ce o primisem dela fratele nostru Marin din București, — scrisoare plină de inimă iubitoare și de cuvinte la Domnul chemătoare, — care ne-a adus aminte de scrisorile, negreșit neasămanate în harul lor, — ce se trimiteau creștinilor de sfintii apostoli și părinți ai bisericii. — Mulți cari veniseră aduși, poate, numai de curiozitate (dorul de a vedea ce e și cum?) au rămas cu totul mișcați și pătrunși și atrași spre Oastea Domnului.

A vorbit apoi, cald și luminat, părintele paroh Provinceanu, despre Corabia măntuitoare a lui Noe, care e până în ziua de azi o pildă atât de grăitoare, despre rătăcirea celor mai mulți dintre oameni... Le arătase și oamenilor de pe atunci Dumnezeu harul său și calea pe care să umble ca să fie pe placul Lui, dar, oamenii nu l-au ascultat, cum nu ascultă nicăi azi scripturile și chemările preoților, — pentru ce pedeapsa cea amară a urmat...

A grăit apoi, istet și cu suflet, fratele Vasile P. Ionescu, ostaș în Oastea Domnului, tâlcuind numeroase părți din Sf. Scriptură.

S'au repetat cântări religioase și adunarea s'a încheiat cu Sf. rugăciune: Tatăl-Nostru.

George Măntulescu, ostaș, Cornu-de-jos, Câmpina (j. Prahova).

Din Criciova, (Bănat).

Oastea Domnului din Lugoj, a ținut Duminecă în 22 Nov., adunare de propagandă în com. Criciova (jud. Severin). Pe drum s'au alăturat frați ostași din comunele Harmadia, Tapia și Cireșul. Ajunși în comună am mers toți la sf. biserică, unde am fost primiți și cuprinși atât din partea lui preot Silviu Secoșan, cât și din partea poporului, cu dragoste și dor de a vedea un program de astfel de adunări credincioase. În biserică am cântat noi Oastea Domnului Heruvicul, Irmosul și Priceasna. Părintele a ținut apoi o vorbire foarte cuprinsătoare. Având și câțiva sectari în comuna sa, a dovedit poporului cu noi, ostașii Domnului, cum trebuie păstrată credința bisericească și cum nu trebuie să ieşim din sânul bisericii străbune.

După sf. Liturgie, am mers ostașii la școală, și după 2 ore s'a deschis adunarea, fiind de față multime mare de popor. S'a cântat: »Impărate ceresc«, și s'a zis o rugăciune în genunchi. Dl preot a rostit apoi o predică foarte cuprinsătoare și înălțătoare; a mulțumit oaspeților ostași pentru ajutorul ce-i dau prin

venirea lor în comună, iar poporului i-a arătat marele folos al bunei credințe în Dumnezeu și într'un botez prin Iisus Hristos. După aceea subscrisul am mulțumit pentru buna primire și am arătat ce este Oastea Domnului, și ce urmărește: împlinirea datorințelor unui creștin adevarat. Am spus că: Cine nu are biserică de mamă, nu poate avea pe Dumnezeu de Tată, — și așa mai departe...

A ținut apoi sora ostașă Teresia Ciurescu din Belint, o frumoasă vorbire în firul căreia îi sclipeau și lacrămi în ochi, pentru părerea de rău după ce se rătăcesc părăsându-și credința părinților...

S'au cântat frumoase cântări din partea surorilor ostașe din Lugoj, și bisericuști și de ale Oastei. S'au declamat poezii religioase din partea unor fetițe și copii ostași. Iar după adunare ne-am dus la vecernie.

Ieșind din biserică ne-am luat rămas bun dela toți, plecând noi într'un grup frumos, cu steagul Oastei în frunte și cântând: Bine ești cuvântat Hristoase, — spre casă. Dumnezeu cu noi și cu cei ce cu drag ne-au primit și ne-au ascultat.

Constantin Drăghici,
umilit ostaș.

Din Saravale.

Comuna Saravale, atlătoare la hotarul de apus al țării (jud. Timiș-Torontal) a avut la 9 Noemvrie, o rară bucurie duhovnicească. — În această zi adepăt au sosit în comuna noastră o mică dar foarte însufiletită ceată de Ostași ai Domnului, și după ce unii fiind și cântăreți, au cântat la strană, — în după ameza zilei au ținut în sf. biserică, împreună cu Ostașii din loc, o foarte reușită adunare duhovnicească, la care au luat parte și număros popor din loc.

S'a început cântându-se: »Tatăl Nostru« în cor. A urmat o tâlcuire despre rostul »Oastei Domnului«, — apoi cântări cu foarte frumoase îndemnuri sufletești, cari au sădit multă sămânță bună în inimile asculțătorilor. S'a vorbit cu mult duh despre îndreptarea și măntuirea sufletului, precum și despre apărarea și întărirea legii noastre strămoșești. Toți au înțeles și s'au încredințat pe deplin, că acești ostași sunt de cel mai mare folos bisericii și slujitorilor ei, în lupta împotriva necredinții și a sectelor rătăcite.

Cei ce ne-au adus această bucurie duhovnicească sunt ostașii: Mitru Nini, cantor și ostaș în Micălaca, Isaia Dragoi, cantor și ostaș în Secusigi, Moise Tudoran, ostaș în Hodoni, Luica Măida, ostaș în Igriș, și alții a căror nume nu le-am putut însemna. — Bunul Dumnezeu le binecuvântează apostolatul lor plin de râvnă, laca o doavadă bună, că razele binefăcătoare a »Luminei Satelor« au străbătut până la hotarele țării și grăiesc despre ostenele dătătoare de rod a cucernicilor lucrători prin această foaie.

Filip Popoviciu, preot ort.
Saravale.

Acela nu-i — „ostaș“...

Un cinstit cetitor al acestei foi, ne scrie, printre altele:

»Sunt abonat la foia D-Voastre de 2 ani, și foarte mult mi-a fost plăcută, mai ales că ne aducea tâlcuirea evangheliei și multe am învățat din ea. Mi-i dragă și Oastea Domnului, și aş vrea să mă înscrui și eu în ea, dar pe la noi pe aici, pe la Vadul Mănăstirii (jud. Someș) nu sunt ostași. Când s'a porni, și eu cu ei voi fi. Durere, azi pe aici sunt numai sectari!«

Dar și pânătunci vreau să întreb ceva: Cam ce purtare se cere să aibă un »Ostaș al Domnului«? că eu am văzut pus în foiae (Nr. 47) pe unul Podina Constantin din com. Guga (j. Someș), dar acest om fumează, joacă cărți (unde se înșală om pe om și ia om dela om munca lui pe nimic și se atâță lăcomia și pizma!... și amenință cu bătaie). Dar cu sfânta scriptură sau altă carte bună, în mână nu la văzut nimenea. Mi se pare că asta nu e calea Mântuitorului care face pe om mai ales și mai bun ca alții...«

Vasile Băiaș, abonat.

Fratele credincios V. Băiaș bine a făcut, că a adus vorba despre purtarea cutăruia, care se vede că s'a vestit pe sine »Ostaș« numai așa, ca să se vază și el scris în foiae. Asta arată că bietul creștin sufere de patima deșertăciunii. Dar dacă faptele lui sunt altele decât cele ale unui bun și drept »ostaș«, — cununa ce și-a pus-o pe o clipă pe cap, iaca ce ușor se spulberă. O spulberă faptele lui.

Pe cel pomenit aci, care a avut o clipă atragere și plăcere a se înscrie în »Oastea Domnului«, noi nu-l lăpădăm ca pe un percut pentru Oaste, ci cu frăjească iubire ne apropiem de el, și-l sfătuim să-și revie la dragostea pentru Oaste și să țină la bunele ei moravuri, la curătenia vieții pe carea ea o propovedește, ca să vrednicească a se numi, aceea ce i-a plăcut a se vesti.

Intâmplarea cu acest frate fie un semn grăitor și pentru alți ostași, că, dacă au făcut prea frumoasa și lui D-zeu plăcută făgăduință de a trăi în curătenia vieții celei apropiate de Domnul Iisus, — apoi să știe, că ochii celorlalți creștini sunt asupra lor, și ei pot foarte mult folosi său strica Oastei, după cum se vor purta. Li vor folosi mult, făcându-o prețuită și cinstită de toți celalăți creștini, de se vor purta frumos, și-i vor strica la fel de mult, de nu vor avea purtarea cea așteptată dela un ostaș. Ostașul a îmbrăcat o haină nouă peste hainele sale de toate zilele, haina curăteniei vieții. De nu se va ține de ce se așteaptă dela el, o, ce ușor și tare o va ponosi el haina aceea, ba, durere, și pe a soțului său bun...

„Intâia 100 de istorioare, pilde și asemănări religioase“.

In foia »Lumina Satelor« făgăduisem cetitorilor 1000 »istorioare mici cu înțeles mare«. In măsura în care ne-a ajutat Domnul, ne-am și ținut vorba. In foia »Lumina Satelor și »Oastea Domnului« am dat multe astfel de istorioare, iar altele multe se află prin cărțile ce le-am scos.

In vestirea măntuirii sufletești, aceste pilde și istorioare își au și ele însemnatatea lor. Se citesc cu plăcere și rămân în sufletul și inima cetitorilor sau ascultătorilor. De multeori o pildă potrivită face cât o predică întreagă. Tinând seamă de acest lucru, am aflat de bine să strângem la un loc istorioarele noastre, să le complectăm și să le trimitem prin țară, ca pe niște spise sufletești.

Am făgăduit cetitorilor 1000 de istorioare, dar Domnul ne-a ajutat să trecem peste această făgăduință. Avem în pregătire peste 5000 de istorioare. Planul nostru e făcut așa: le vom da în cărțile mici și ieftine de

Cu aceste cuvinte deschide Părintele Iosif Trifa întâia Cărticică din șirul celor ce îi vor urma, cu alte pilduri. Cărticica e de 3 coale de tipar (48 de pagini), formatul Calendarului, și se poate cumpăra dela »Librăria Oastea Domnului« în Sibiu pentru prețul de 12 Lei una. — Cereți mai multe de-odată și puneti peste prețul lor încă 10 Lei, ca să vă meargă »recomandat« (când nu se pot perde pe poștă).

Poșta Redacției.

Dlui Dr. Iul. Mur. în H. — Nu știm să fie în timpul de față în pregătire vre-un pelerinaj la Ierusalim. Când va fi, se va vîesti prin foi de cu vreme.

Mai multora. — Precum vedeti, am cam ajuns la rând cu rapoartele (dările de samă) despre mișcările Oastei Domnului. Cât putem le tipărim îndată după primire. Dar rugăm: scrieți-le pe scurt, că vin multe și nu le putem cuprinde dacă-s mai pe larg. — Dacă cineva a spus ceva frumos de tot în o vorbire (nu certă de undeva, ci întocmită de dânsul), aceea să ni se trimiță în părțile ei de frunte și alese, și o folosim fie în firul raportului, fie ca articolaș deosebit. — și anume: putem tipări aceea ce a sosit la noi aici până Sâmbăta, cel mai târziu Dumineca înainte de săptămâna foii. Așadar dacă o adunare are loc în Dumineca asta, raportul să se pună la poștă cam Joi după ea, ca să fie aici pe Sâmbăta sau Duminecă după adunare și atunci se poate tipări în foia din săptămâna viitoare.

D-sale Vasile B. în Tâlm. — Ai dreptate. Se va urma iară cu astfel de tâlcuiri. In timpul din urmă însă s'a dat loc mai mult rapoartelor (fiind și ele foarte pline de învățătură) cari se adunaseră în vară și lumea le cerea. Ca să le trezem, pentru placerea vrednicilor ostași, li s'a dat loc mai larg. Acum se va reveni la tâlcuiri mai bogate (precum vezi chiar în numărul de față istorioara cu oarba). — Dar și rapoartele își au rostul lor mare, ele oglindind munca, truda, osteneala vrednicilor ostași de colo sau de dincolo. De aceea le dăm totă luarea aminte.

câte 100 istorioare și când se plinește prima mie — cărticelele se vor lega în una, și vom continua. In felul acesta, cei dorinți de hrana sufletească vor putea avea niște cărți de mare preț cumpărate pe rând și ieftin.

Vom spune și aici că pe cele mai multe din aceste istorioare ni le-a dat Duhul sfânt, pe altele le-am aflat prin diferite cărți și le-am prelucrat pe înțelesul poporului.

Am alergat ca o albină din floare în floare să strâng și cu aceste istorioare miere pentru hrana cea duhovnicească a poporului.

Prima carte din aceste istorioare o trimitem dintr'un sanatoriu, unde Domnul m'a chemat de nou în școala cea mare și tainică a suferințelor. Binecuvintează preabunule Doamne și acest început și ne ajută să-l ducem la bun sfârșit, iar pe cei ce vor ceti aceste istorioare ajută-i să Te afle pe Tine și măntuirea sufletului lor.

Cu aceste cuvinte deschide Părintele Iosif Trifa întâia Cărticică din șirul celor ce îi vor urma, cu alte pilduri. Cărticica e de 3 coale de tipar (48 de pagini), formatul Calendarului, și se poate cumpăra dela »Librăria Oastea Domnului« în Sibiu pentru prețul de 12 Lei una. — Cereți mai multe de-odată și puneti peste prețul lor încă 10 Lei, ca să vă meargă »recomandat« (când nu se pot perde pe poștă).

In Oaste au mai intrat.

Din Peștera (j. Hunedoarei): Loghin Groza.

Din Vlădeni (j. Iași): Alexandru Cahniță și Marian Gh. Bejan.

Din Parța (Bănat): Iuliana Bosica. Din Beliu (jud. Treiscaune): Dl învățător-cantor Constantin Dediu (la sfatul luminat al dlui protopop Aurel Nistor, cu prilejul unei vizitații canonice).

Din Budureasa (j. Bihor): Ioan Popa, om de 62 ani, care promite (făgăduiește) să fie aprig lucrător pentru a aduce și pe alții la calea curată a Oastei.

Din Cristișor (j. Hunedoara): Elena I. Pricop, I. N. Moga, Victoria C. Moga, Constantin, C. Moga, Ion C. Moga, Olga Albu.

Din Lesaveta (j. Bălți): Dumitru Ardelean.

Din Ghidiori (j. Roman): Vasile Crețu cu soția Illeana, și Rucsanda Crețu.

Din Galați (Covurlui): Mihail Tofan și soția Maria, cu copiii lor Maria și Mircea.

Din Tăuți (j. Arad): Todor Crișan, Todor Pleș, Todorca Ion Cozma, Lena Bulzan, Mărioara Moroteni.

Din Ineu (j. Arad): Ana Bușiu, Măriția Orădan, George Petruș, Petru Derman.

Din Novaci (j. Gorj): Petru Poenaru.

Din Timișoara: Mărioara Căpăță, elevă.

Din Fundeni (j. Tecuci): Costică I. Voicu.

Din Răchinari (jud. Sibiu): Iacob Sas.

Din Bătușeni (j. Botoșani): Anica D. Ilie Bejan.

Din Cintei (j. Arad): Teodor Suteu, văd. Ioana Iluna, văduvele Iuliana Moță, Marta Morar, Etelca Cojan, Ilie Rață și soția Florița, Persida Zdrenă, văd. Marta Căpucian, Ioana Fluerași, Ioan Dud și cantor Ioan Bej, cantor Teodor Cocuian, Simion Bej și fiul Petru, Ioan Costa și soția Catija, Aurel Sârb, Teodor Chiriana, Ioan Sârb, Florița Someșan, Ștefan Someșan, Gheorghe Dudaș, Dumitru I. Brândușă, Gh. M. Lazăr, R. E. Brândușă, F. V. Brândușă, I. V. E. Brândușă.

Din Ferești (j. Vaslui): Maftei Lungin și soția Mărandă.

Din Jariștea (j. Putna): Petrea Lazar.

Din București: Maria Hancheșiu, soră de caritate.

Din Lucăcești (j. Satu-mare): Dragoș Florică, Buciuman Rozale, Bobaș Ioan, Bobaș Victor.

Din Ibănești-Pădure (jud. Murăș): Petra Gligore.

Din Curtișul mare (jud. Satu-mare): Timb Vasile și Petrean Gavrilă.

Putem servi pe cetitorii noștri și cu următoarele tablouri (icoane) frumoase în colori, precum urmează mai jos:

Iisus pe munte,

Iisus cu copilașii,

Iisus în grâne,

Iisus pe lacul Tiberian,

Iisus cu miei,

Iisus în biserică,

Iisus în vie,

Cina cea de taină.

În mărimea de:

52—120 cm.

cu preț de

250 Lei

bucata.

Acstea sunt și în format mai mic cu preț de 150 Lei bucata.

Iisus bate la ușă,

Iisus păstorul cel bun,

Iisus în grădina Ghethsiman,

Cina cea de taină

Invierea Domnului

Schimbarea la față,

Iisus binecuvântând,

Răstignirea Domnului,

Înălțarea Domnului,

Isus Hristos,

Maica Domnului,

Botezul Domnului,

Sfântul Ilie,

Sfântul Gheorghe,

Sfântul Nicolae.

În mărimea de:

39—52 cm.

cu preț de

60 Lei

bucata.

Maica Domnului,

în stil

Isus Hristos,

Slujba Invierii,

și Drumul Crucii în paisprezece popasuri.

În mărimea de:

33—42 cm.

cu preț de

40 Lei

bucata.

Avem și cărți ilustrate în colori cu 6, 7, 9 și 10 Lei

La comenzi se va trimite prețul înainte, ori o parte

înainte și restul și spesele poștale se vor

plăti la primirea comenzi.